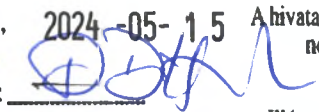

OR.

A Bíróság nyilvántartásába	
bejegyezve a	<u>1291952</u> szám alatt
Luxembourg,	2024-05-15 A hivatalvezető nevében
Fax/E-mail:	
Benyújtva:	<u>2024.05.15.</u> Illéssy István tanácsos

C-351/24

Veszprémi Törvényszék
12.K. 700.166/2024/8/I.

A Veszprémi Törvényszék a ügyvezető által képviselt C/C Vámügynöki Kft.
(8900 Zalaegerszeg, Tompa út 1-3., cg.: 20-09-076413, adószám: 26650241-2-20) **felperesnek**
a dr. Nyitrai Szilvia kamarai jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Adó- és Vámhivatal**
Fellebbviteli Igazgatósága (1034 Budapest, Dózsa György út 128-132.) **alperes** ellen
1670868013 iktatószámú határozattal szemben vám elengedése iránti kérelem elutasítása
tárgyában indult közigazgatási perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a peres eljárást felfüggeszti, egyidejűleg az Európai Unió Bírósága előzetes
döntéshozatali eljárását kezdeményezi a következő kérdésben:

1. Úgy kell-e értelmezni az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet
(a továbbiakban: Vámkódex) 119. cikk (3) bekezdését, hogy azzal ellentétes az a
nemzeti gyakorlat, amely a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról
szóló Regionális egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) I. függelék 32. cikkében
foglalt eljárás mellőzésével állapítja meg a származási igazolás helytelenségét?

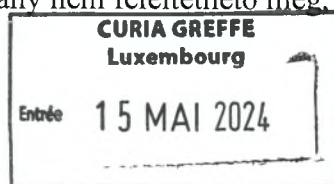
A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A tényállás

A Best-Epil Kft. (a továbbiakban Importőr) képviselőjében eljáró felperes, mint vámjogi
közvetett képviselő, 2021. december 17. és 2022. február 26. közötti időszakban 20 alkalommal
különböző zöldség és gyümölcsfélék szabad forgalomba bocsátását kezdeményezte a Nemzeti
Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatóságánál (a
továbbiakban elsőfokú vámhatóság). Az áruk feladására jellemzően Albániából,
Törökországból, vagy Koszovóból került sor, albániai vagy törökországi származás feltüntetése
mellett. A szabadforgalomba bocsátások alkalmával a vám-árnyilatkozat 36. rovatában 300-as
preferencia kódot tüntettek fel, a felperes a vám kiszabását preferenciális elbánás
alkalmazásával kérte a csatolt származási igazolások alapján. A perben releváns három esetben
az A0104738, az A0104737 és az A0104736 számú EUR.1 származási okmányok alapján a
Koszovóból feladott, törökországi származást igazoló friss mandarin termékek szabad
forgalomba bocsátása 2022. február 26. napján az 515004ILA0CM42, 2022. február 22. napján
az 515004ILA0CH10, illetőleg 2022. február 3. napján az 515004ILA0BM14 határozat
számokon megtörtént.

Az elsőfokú vámhatóság a szabad forgalomba bocsátást követően 2023. május 5. napján
áruátengedést követő ellenőrzést rendelt el, amely során megállapította, hogy a koszovói
vámhatóság által kiállított EUR.1 szállítási bizonyítvány nem feleltethető meg az Egyezmény,

illetőleg a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény vagy az ezen egyezmény szerződő felei közötti diagonális kumulációval kapcsolatos származási szabályokra vonatkozó jegyzőkönyvek alkalmazásáról szóló 2021/C 418/12 bizottsági közlemény (a továbbiakban: Bizottsági Közlemény) rendelkezéseinek, tekintettel arra is, hogy az Európai Unió, Koszovó és Törökország viszonylatában a mezőgazdasági termékekre vonatkozóan preferenciális kedvezmény nem biztosítható és illet a koszovói vámhatóság sem igazolhat. Mindezekre tekintettel az elsőfokú vámhatóság a 2023. augusztus 16. napján kelt 6692838098 iktatószámú határozatában 866.200,- Ft összegben, a 6692836610 iktatószámú határozatában 852.400,- Ft összegben, továbbá a 6692837453 iktatószámú határozatában 861.400,- Ft összegben pótlólagos vám kiszabásáról rendelkezett, amelynek megfizetésére a felperest kötelezte.

A vámtételek elengedése iránt a felperes 2023. augusztus 18. napján a Vámkódex 116. cikkének (1) bekezdésének c) pontjára is figyelemmel az elsőfokú vámhatósághoz kérelmet nyújtott be. Kérelmében hivatkozott arra, hogy a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételek állnak fenn, azaz a vámhatóság hibájából eredően az Egyezmény keretében kiadott EUR.1 származási igazolás hibája miatt nem kell vizsgálni a felperes tudattartalmát a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint.

Az alperes döntése

Az elsőfokú vámhatóság a felperes kérelmét a 1680236967 iktatószámú határozatával elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 1670868013 iktatószámú határozatával az elsőfokú vámhatóság határozatát helybenhagyta.

Határozatának indokolásában hivatkozott a Vámkódex 116. cikk (1) bekezdésének c) pontjára, továbbá a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezésekre, valamint (3) bekezdésre is. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a származási bizonyítvány kiállítására nem az Egyezmény I. függelékének 31. cikke szerint igazgatási együttműködés keretében került sor, ezért a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdésében foglalt kivételszabály nem alkalmazható, a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint vizsgálni kellett, hogy a felperes ésszerűen észrevehette-e a vámhatóság által elkövetett hibát. Hivatkozott arra is, hogy a Kúria 2/2022. közigazgatási jogegységi határozata szerint a hiba észlelhetőségét nem lehet azon az alapon kizárni, hogy a felperes maga is tévedésben volt.

Az alperes a határozatában megállapította, hogy bár a koszovói vámhatóság hibát követett el, a felperes ésszerűen észlelhette volna ezt a hibát, figyelemmel arra is, hogy a felperes vámszakmai tevékenységet végez, rendelkezik a szükséges vámhatósági engedélyekkel, megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal bír a vámkezelési ügyekben. A felperesnek ismernie kell a kedvezményes elbánás szabályait, a vámjogi jogszabályokat, egyezményeket, és a Bizottsági Közleményt, ezért a felperesnek észlelnie kellett volna azt, hogy az EUR.1 szállítási bizonyítványok hibásan kerültek kiállításra. Álláspontja szerint a koszovói vámhatóság által kiállított EUR.1 bizonyítványok hibája olyan jellegű volt, amely egyértelműen és az okiratokból megállapítható, ésszerűen észlelhető.

A peres felek álláspontja

A felperes keresete

Az alperes határozatával szemben a felperes keresetet nyújtott be, amelyben az elsőfokú határozatra is kiterjedően az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú

vámhatóság új eljárás lefolytatására történő kötelezést kérte. A jogsérelem körében a felperes a keresetében előadta, hogy a Vámkódex 116. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján a behozatali vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az az illetékes hatóság hibája okán keletkezett. A Vámkódex 119. cikk (1) és (3) bekezdése alapján, ha a preferenciális elbánást igazgatási együttműködés alapján adják meg, amennyiben az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület hatósága által kiadott igazolás helytelennek bizonyul, az olyan hibának tekinthető, amely a 119. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint a felperes szempontjából nem észlelhető hibának számít.

A felperes kifejtette, hogy az Egyezmény I. függelékének 31. cikke szerinti igazgatási együttműködés során a hatóságok a bélyegzők lenyomata, illetőleg az értesítési cím megküldését vállalják. Álláspontja szerint azzal, hogy a koszovói vámhatóság az EUR.1 szállítási bizonyítvány kiállításához ezen bélyegzőmintát használta, fennáll a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdésében foglalt igazgatási együttműködés. Az alperesi érvelés elfogadása esetén a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdése értelmetlen és alkalmazhatatlan, mivel az Egyezmény I. függelékének 31. cikkében foglalt rendelkezések kiüresítenék a Vámkódex fenti rendelkezését. Az alperesnek le kellett volna folytatnia az Egyezmény I. függelékének 32. cikke szerinti ellenőrzési eljárást, meg kellett volna keresnie a koszovói vámhatóságot a származási igazolás helyállósága kérdésében. A felperes jóhiszeműen bízott abban, hogy az Unió vámterületén kívüli vámhatóság az Egyezmény részes feleként az Egyezmény és a kapcsolódó jegyzőkönyvek megfelelő alkalmazásával adta ki a származási igazolást.

Az alperes védekezése

Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte. Érdemi védekezésében előadta, hogy az exportőr ország – Koszovó - vámhatósága az áruk törökországi preferenciális származó helyét a Bizottsági Közlemény és az Egyezmény alapján nem igazolhatta szabályszerűen. Arra is tekintettel, hogy a fenti hiba magából a származási igazolásból kitűnik, nem volt szükség arra, hogy az alperes az exportőr ország vámhatóságát az okirat hitelessége kérdésében megkeresse, erre vonatkozóan az Egyezmény előírást nem tartalmaz. Vitatta azt, hogy igazgatási együttműködésként kellene értelmezni azt, hogy a bélyegzőlenyomat minta alkalmazásával állítja ki a vámhatóság az EUR.1 igazolást. Álláspontja szerint az Egyezmény I. függelékének 31. cikke erre nem tartalmaz szabályt, annak kiterjesztő értelmezésére nincs mód.

A törökországi preferenciális származást a koszovói vámhatóság nem igazolhatta. Az Egyezmény I. függelékének 32. cikkében foglalt ellenőrzésre akkor kerülhet sor, ha az importáló szerződő fél vámhatóságának alapos oka van kételkedni az okirat hitelességében, azonban az alperes eljárásában ilyen alapos kétely fel sem merült, mivel bizonyossággal megállapítható volt az okmányok hibája és a származási hely igazolására való alkalmatlansága, ezért a származási igazolás ellenőrzésére vonatkozó eljárást nem kellett lefolytatnia.

Kiemelte, hogy a Vámkódex 116. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt hatósági hiba miatti vámvisszatérítés kizárólag akkor alkalmazható, ha a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján a felperes ésszerűen nem vehette észre a hibát. A felperesnek ésszerűen észlelni kellett volna a hibát, mivel az az okiratokból kitűnik és a felperes megfelelő vámszakmai jártassággal, tapasztalattal rendelkezik. A Vámkódex 15. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján a vám-árnyilatkozatot benyújtó személy felelősséggel tartozik az árnyilatkozatot alátámasztó okmányok hitelessége, pontossága és érvényessége vonatkozásában.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes jóhiszemősége a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdés b) pontja alapján külön vizsgálendő, ezért az, hogy a felperes jóhiszeműen jár el, még nem zárja ki azt, hogy ésszerűen nem veheti észre a vámhatóság által elkövetett hibát.

Az uniós jog

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet (Vámkódex) 116. cikke

(1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét a következő okok bármelyike esetén vissza kell fizetni vagy el kell engedni:

- a) a behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összege;
- b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;
- c) az illetékes hatóságok hibája;
- d) méltányosság.

A Vámkódex 119. cikke

(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 120. cikkben említettekén kívüli esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az illetékes hatóságok hibájából a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg alacsonyabb volt a fizetendő összegnél, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

- a) az adós ésszerűen nem vehette észre a hibát; és
- b) az adós jóhiszeműen járt el.

(3) Amikor az árukra vonatkozó preferenciális elbánást igazgatási együttműködés alapján adják meg, amelyben részt vesznek az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület hatóságai, az azon hatóságok által kiadott igazolás, amennyiben az helytelennek bizonyul, olyan hibának minősül, amelyről az (1) bekezdés a) pontjának értelmében nem tételezhető fel, hogy észre kellett volna venni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, ha az igazolás a tények exportőr általi helytelen bemutatásán alapul, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomásuk volt, vagy tudomásuknak kellett lennie arról, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

A Vámkódex 64. cikke

(2) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek olyan megállapodásokban szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, amelyeket az Unió kötött bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival, a preferenciális származás szabályait azok a megállapodások határozzák meg.

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló Regionális egyezmény (Egyezmény) I. függelék 15. cikk

(1) A szerződő felek egyikének területéről származó termékek valamely másik szerződő fél területére történő behozataluk esetén jogosultak a releváns megállapodás rendelkezései szerinti kedvezményekre, amennyiben benyújtásra kerül az alábbi származási igazolások valamelyike:

- a) a IIIa. melléklet szerinti mintának megfelelő EUR.1 szállítási bizonyítvány;
- b) a IIIb. melléklet szerinti mintának megfelelő EUR-MED szállítási bizonyítvány;
- c) a 21. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben egy, az exportőr által számlán, szállítólevélen vagy bármilyen más kereskedelmi okmányon tett, az adott termékek

megnevezését azok azonosítására alkalmas részletességgel tartalmazó nyilatkozat (a továbbiakban: a származási nyilatkozat vagy az EUR-MED származási nyilatkozat).
A származási nyilatkozatok szövegét a IVa., illetve a IVb. melléklet határozza meg.

Egyezmény I. függelék 31. cikk [Igazgatási együttműködés]

(1) A szerződő felek vámhatóságai az Európai Bizottságon keresztül megküldik egymásnak a vámhivatalaikban az EUR.1 és az EUR-MED szállítási bizonyítványok kiállításához használt bélyegzők mintáit, valamint az említett bizonyítványok, a származási nyilatkozatok és az EUR-MED származási nyilatkozatok ellenőrzéséért felelős vámhatóságaik címét.

(2) Az egyezmény megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a szerződő felek kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak illetékes vámigazgatásaikon keresztül az EUR.1 és az EUR-MED szállítási bizonyítványok, a származási nyilatkozatok és az EUR-MED származási nyilatkozatok valódiságának, illetve az ezekben az okmányokban foglalt adatok helytállóságának ellenőrzésében.

Egyezmény I. függelék 32. cikk [A származási igazolás ellenőrzése]

(1) A származási igazolás utólagos ellenőrzését szűrőpróbaszerűen vagy akkor kell elvégezni, ha az importáló szerződő fél vámhatóságainak alapos oka van kételkedni az okmányok hitelességében, a szóban forgó termékek származó helyzetében vagy az egyezmény egyéb követelményeinek való megfelelésében.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása céljából az importáló szerződő fél vámhatóságai visszaküldik az exportáló szerződő fél vámhatóságainak az EUR.1 vagy az EUR-MED szállítási bizonyítványokat és – ha benyújtásra került – a számlát, valamint a származási nyilatkozatot vagy az EUR-MED származási nyilatkozatot, illetve ezeknek az okmányoknak a másolatát, és amennyiben szükséges, megadják az ellenőrzésre irányuló megkeresés okát. Az ellenőrzésre irányuló megkeresés támogatására tovább kell küldeni minden rendelkezésre álló, a származási igazolás szabálytalanságára utaló okmányt vagy adatot.

(3) Az ellenőrzést az exportáló szerződő fél vámhatóságai végzik el. E célból jogukban áll bármely okmányt bekérni, az exportőr könyvelését ellenőrizni vagy bármilyen egyéb, megfelelőnek tartott ellenőrzést elvégezni.

A pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezmény vagy az ezen egyezmény szerződő felei közötti diagonális kumulációval kapcsolatos származási szabályokra vonatkozó jegyzőkönyvek alkalmazásáról szóló 2021/C 418/12 bizottsági közlemény (Bizottság Közleménye)

Emlékeztetni kell arra, hogy a diagonális kumuláció csak akkor alkalmazható, ha a végső gyártást végző felek és a végső rendeltetési országok azonos származási szabályokat tartalmazó szabadkereskedelmi megállapodásokat kötöttek a származó helyzet elnyerésében részt vevő összes féllel, azaz valamennyi olyan féllel, ahonnan a felhasznált anyagok származnak. Az olyan felektől származó anyagok, amelyek nem kötöttek megállapodást a végső gyártást végző felekkel és/vagy a végső rendeltetési országokkal, nem származónak tekintendők. Példák találhatóak a származási szabályokról szóló pán-euromediterrán jegyzőkönyvekre vonatkozó magyarázó megjegyzésekben

A 3. táblázatban szereplő időpontok a stabilizációs és társulási folyamatban részt vevő országok, az EU és Törökország között diagonális kumulációt lehetővé tevő származási szabályokról szóló jegyzőkönyvek alkalmazásának kezdőnapjaira vonatkoznak. Minden

alkalommal, amikor a táblázatban szereplő felek közötti szabadkereskedelmi megállapodásban hivatkoznak az egyezményre, a 2. táblázatban a dátumot a „(C)” jelzés előzi meg.

Szintén meg kell jegyezni, hogy a Törökországból származó és az EU–Törökország vámunió hatálya alá tartozó anyagok származó anyagnak tekinthetők az Európai Unió és azon országok közötti diagonális kumuláció céljából, amelyek részt vesznek a stabilizációs és társulási folyamatban, és amelyekkel hatályos származási jegyzőkönyv van érvényben.

A diagonális kumuláció lehetséges Törökország, Albánia, Bosznia-Hercegovina, Koszovó, Észak-Macedónia, Montenegró és Szerbia között. Ugyanakkor az Európai Unió, Törökország, Albánia, Bosznia-Hercegovina, Koszovó, Észak-Macedónia, Montenegró és Szerbia közötti diagonális kumuláció lehetőségére vonatkozóan lásd a 3. táblázatot.

Az EU–Törökország vámunió hatálya alá tartozó áruk esetében az alkalmazás kezdőnapja 2006. július 27, amely nem vonatkozik a mezőgazdasági termékekre, valamint a szén- és acéltermékekre. Törökország és Koszovó közötti alkalmazhatóság kezdete: 2019. szeptember 1. napja.

Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének indokai

A perbeli esetben a bíróság arra keresi a választ, hogy az alperes, mint az importáló szerződő fél vámhatósága jogosult-e megállapítani az Egyezmény I. függelék 15. cikke alapján kiállított származási igazolás vonatkozásában azt, hogy az exportáló szerződő fél vámhatósága a származási igazolást az Egyezmény szabályainak megsértésével állította ki, vagy ezt megelőzően az Egyezmény I. függelék 32. cikke szerinti ellenőrzési eljárást kell lefolytatnia.

A bíróság az Európai Unió Bírósága gyakorlatában nem talált olyan ügyet, amely a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozna.

A fenti kérdésnek a perbeli jogvita szempontjából azért van jelentősége, mert a felperesnek a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt felelősség alóli mentesülését a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdése szerint csak igazgatási együttműködés keretében kiállított, helytelen igazolás alapozza meg. Azonban jellemzően a származási igazolások kiállítása nem az Egyezmény VI. címében foglalt igazgatási együttműködés keretében valósul meg, hanem az V. cím szerinti eljárásokban történik, ekként alapos lehet a felperes érvelése abban, hogy az uniós jog szűkítő értelmezése a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdését kiüresíti.

Az a perbeli esetben a felek között nem vitatott, hogy a kérdéses áruk vonatkozásában diagonális kumuláció nem lett volna alkalmazható, ezért az EUR.1 származási igazolás tartalma hibás. A perbeli esetben a vámhatóság az Egyezmény I. függelék 32. cikke szerinti eljárás mellőzésével hozta meg döntését és a koszovói vámhatóságot nem kereste meg a származási igazolás megfelelőségének vizsgálatára.

Az Egyezmény I. függelék 32. cikke szerinti eljárás– a VI. cím alatt – igazgatási együttműködés keretében zajlik, amely eljárás az importáló szerződő fél vámhatóságának alapos kételye alapján indulhat meg. Az Egyezmény I. függelék 32. cikk (3) bekezdése szerint az ellenőrzést az exportáló szerződő fél vámhatósága végzi el. A perbeli esetben a vámhatóság arra hivatkozott, hogy az alapos kételyt meghaladóan teljes bizonyossággal megállapítható az Egyezményben foglaltak megszegése és a kedvezményes elbánást biztosító származást az exportáló szerződő fél vámhatósága nem igazolhatta volna.

Veszprémi Törvényszék
12.K.700.166/2024/8/I.

A bíróság megítélése szerint – a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdése szerint – nem világos az, hogy a származási igazolás hibájának észlelésekor az importáló szerződő fél vámhatósága a származási igazolás ellenőrzésére vonatkozó eljárás kezdeményezésének mellőzésével is megállapíthatja a származási igazolás helytelenségét. Ennek következménye, hogy a Vámkódex 119. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint a hiba felperes általi ésszerű észlelhetőségét vizsgálni kell. Ha a vámhatóságnak a származási igazolás hibájának észlelésekor az Egyezmény I. függelék 32. cikke szerinti ellenőrzést szükségszerűen és kötelezően le kell folytatnia, úgy a származási igazolás helytelenségének megállapítása esetében a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdése szerint úgy kell tekinteni, hogy a felperes a hibát nem észlelhette. Ha a vámhatóságnak a döntését megelőzően a származási igazolás ellenőrzését az exportáló ország vámhatóságánál kötelezően kezdeményeznie kell, úgy a perbeli esetben a vámhatóság által feltárt tényállás hiányos.

A fentiekre tekintettel a bíróság az Európai Unió bíróságának értelmezését kéri abban a tekintetben, hogy megfelel-e az a nemzeti gyakorlat a Vámkódex 119. cikk (3) bekezdésének, hogy az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület hatóságai által kiadott igazolás hibája esetén az importáló szerződő fél vámhatósága az Egyezmény I. függelék 32. cikke szerinti eljárás mellőzésével állapítja meg a származási igazolás hibáját.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban Kp.) 34. § a) pontja értelmében a bíróság hivatalból vagy kérelemre, a polgári perrendtartás szabályainak alkalmazásával kezdeményezheti az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárását.

A Kp. 34. § a) pontja alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 126. § (1) a) pontja szerint a bíróság a peres eljárást felfüggeszti, ha az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezéséről határoz.

Mindezekre tekintettel a bíróság a Kp. 34. § a) pontja alapján az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezte és a Kp. 34. § a) pontja alapján alkalmazandó Pp. 126. § (1) bekezdés a) pontszára tekintettel a peres eljárást az előzetes döntéshozatali eljárás befejeződéséig felfüggesztette.

A bíróság végzése elleni fellebbezés jogát a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Veszprém, 2024. április 29.

dr. Kapitány Attila s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

